

พันธกิจของเปาโลในเมืองโครีนธ์

“และองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตรัสกับเปาโลทางนิมิต
ในคืนหนึ่งว่า “อย่ากลัว
เลย แต่จงกล่าวต่อไป
อย่านิ่งเสีย เพราะว่าเรา
อยู่กับเจ้าและจะไม่มีใคร
ต่อสู้ทำร้ายเจ้า เพราะว่า
มีคนจำนวนมากในนคร
นี้ที่เป็นประชากรของเรา”
(กิจการ 18:9, 10)



นอกจากจดหมายถึงชาวโรมันแล้ว จดหมายถึงชาวโครินธ์เป็นจดหมายที่ยาวที่สุดที่เปาโลเขียน

จดหมายสองฉบับที่เหลืออยู่เขียนขึ้นห่างกันเพียงไม่กี่สัปดาห์ ในจดหมายเหล่านั้นเราพบคำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับการแก้ไขสถานการณ์ยากลำบากที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งระหว่างพี่น้องในคริสตจักร

เพื่อให้เข้าใจสาระสำคัญของจดหมายอย่างถูกต้อง เราต้องรู้บริบทที่เขียนจดหมายเหล่านั้นก่อน



การทรงเรียกของเปาโล

การเดินทางไปเมืองโครินธ์

เมืองโครินธ์

ชาวโครินธ์

จดหมายถึงชาวโครินธ์



การทรงเรียกของเปาโล

“เปาโล ผู้เป็นอัครทูต (ซึ่งไม่ได้รับการแต่งตั้งจากมนุษย์ หรือโดยมนุษย์ แต่โดยพระเยซูคริสต์และพระเจ้าพระบิดา ผู้โปรดให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย ได้ทรงแต่งตั้ง)”

(กาลาเทีย 1:1)

นอกจากอัครสาวกสิบสองคนที่พระเยซูทรงเลือกแล้ว พระคัมภีร์ยังกล่าวถึงอัครสาวกคนอื่น ๆ เช่น มัทธีอัศ (กิจการ 1:26) บาร์นาบัส (กิจการ 14:4) ยากอบ และเปาโล (1 โครินธ์ 15:7-9)

เปาโลได้เป็นอัครสาวกได้อย่างไร?

โดยการเลือกของพระเยซู (กาลาเทีย 1:1)

เขาได้รับการเลือกเมื่อใด?

ตั้งแต่ในครรภ์มารดา (กาลาเทีย 1:15)

เขาได้รับการทรงเรียกเมื่อใด?

บนถนนสู่ดามัสกัส (กิจการ 22:6-7)

เขาเป็นอัครสาวกประกาศกับใคร?

ประกาศกับชนต่างชาติ (กาลาเทีย 2:9)



นับตั้งแต่ได้รับการทรงเรียก ชีวิตของเปาโลก็มุ่งเน้นไปที่พระเยซู เขาคิดถึงพระเยซู เขาพูดถึงพระเยซู เขาแบ่งปันเรื่องราวของพระเยซูกับทุกคน

ด้วยเหตุนี้ ตั้งแต่วินาทีแรกที่เขามาถึงเมืองโครินธ์ พระเยซูจึงเป็นศูนย์กลางของข่าวสารของพวกเขา (1 โครินธ์ 2:2)

การเดินทางไปยังโครินธ์

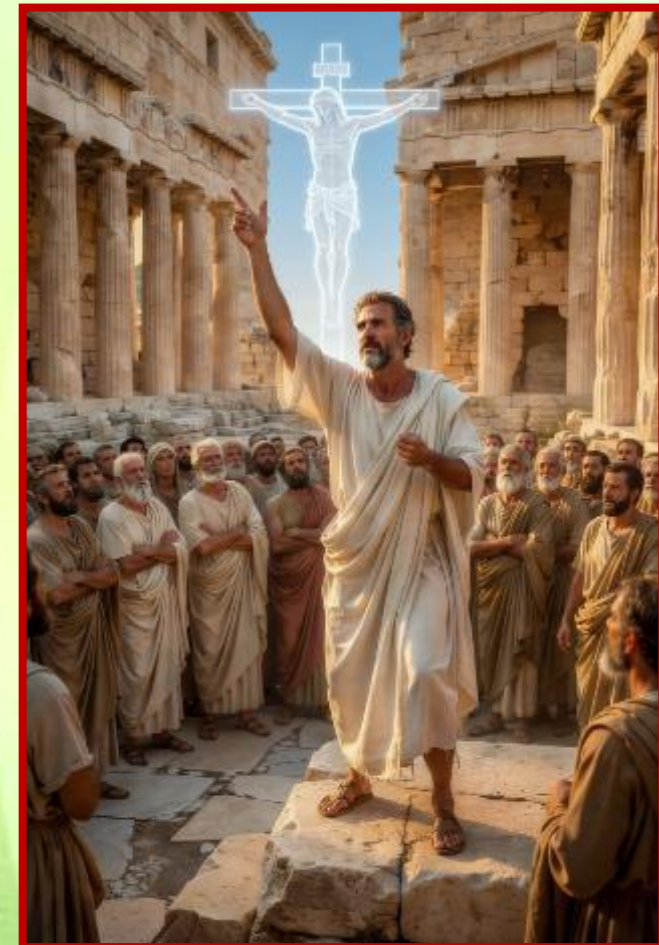
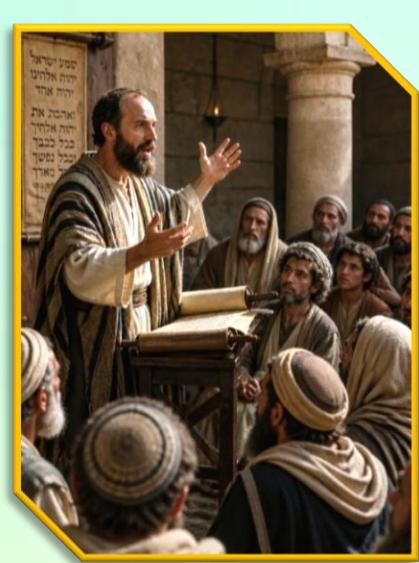
“หลังจากนั้น เปาโลจึงออกจากกรุงเอเธนส์ไปยังเมืองโครินธ์” (กิจการ 18:1)

ในการเดินทางเผยแผ่ศาสนาครั้งที่สอง เปาโลได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ไปยุโรป (กิจการ 16:6-10) ที่นั่น เขาถูกขับไล่ออกจากฟิลิปปี (กิจการ 16:12, 38-39) จากเธสะโลนิกา (กิจการ 17:1, 5, 9-10) และจากเบเรอา (กิจการ 17:13-14)

ในเอเธนส์ หลังจากเทศนาแก่ชาวยิวในธรรมศาลาและแก่คนต่างชาติในตลาด แล้ว เขาได้รับเชิญให้เทศนาที่ออโรปาโกส (กิจการ 17:16-21) หลังจากเทศนาอย่างไพเราะแล้ว มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ยอมรับพระเยซู (กิจการ 17:34)

หลังจากออกจากเอเธนส์ เปาโลก็ไปที่โครินธ์และไปอยู่กับอากีลาและปริสซิลลา ซึ่งเขาทำงานทำเต็นท์ด้วยกัน (กิจการ 18:1-3)

ตามธรรมเนียมของเขา เขาเริ่มเทศนาแก่ชาวยิวในธรรมศาลาเสียก่อน แล้วจึงเทศนาแก่คนต่างชาติ (กิจการ 18:4-8) ในระหว่างที่เขาพำนักอยู่ในเมืองโครินธ์ และหลังจาก “ความผิดหวัง” ในกรุงเอเธนส์ เปาโลตัดสินใจที่จะไม่ใช้สติปัญญาของมนุษย์ แต่จะเทศนาเฉพาะ “พระเยซูคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนแล้ว” (1 โครินธ์ 2:2)



เมืองโครีนธ์

“และแม้จะมีหลายสิ่งที่เขาเรียกกันว่าเจ้าในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก” (1 โครินธ์ 8:5)

เมืองโครีนธ์ถูกทำลายโดยชาวโรมันในปี 146 ก่อนคริสต์ศักราช ต่อมาจูเลียส ซีซาร์ได้ส่งทหารผ่านศึกและคนอิสระมาตั้งถิ่นฐานในปี 46 ก่อนคริสต์ศักราช และในที่สุดเมืองก็ฟื้นตัวอย่างสมบูรณ์ในปี 44 ก่อนคริสต์ศักราช เมื่อเปาโลมาเยือน โครีนธ์ก็กลายเป็นศูนย์กลางการค้าที่สำคัญแล้ว

ความสำคัญของโครีนธ์อยู่ที่ที่ตั้งบนคอคอดโครีนธ์ ซึ่งมีท่าเรือการค้าสำคัญสองแห่งคือ เลเคียม บนอ่าวโครีนธ์ และเซนเคเรีย บนอ่าวซาโรนิก

การทำธุรกิจทำให้เปาโลสามารถทำงานเป็นช่างทำเต็นท์ได้ แต่ความมั่งคั่งของโครีนธ์ (ซึ่งเทียบเท่ากับเอเธนส์) ก็มีข้อเสียหลายประการ

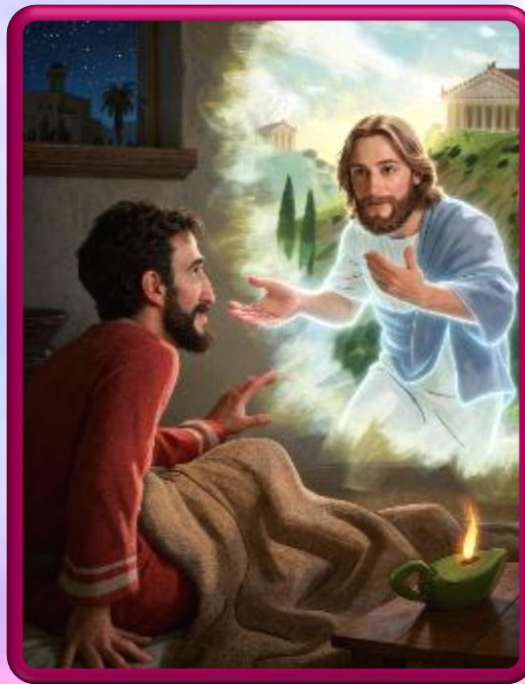


การบุขารูปเคารพและการผิดศีลธรรมทางเพศแพร่หลายไปทั่วเมืองและแทรกซึมอยู่ในวัฒนธรรมของเมือง ข้อความส่วนใหญ่ของเปาโลที่ส่งถึงชาวโครีนธ์พยายามที่จะกำจัดปัญหาเหล่านี้ที่กำลังคืบคลานเข้ามาในคริสตจักร



ชาวโครินธ์

“และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลทางนิมิตในคืนหนึ่งว่า “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่านิ่งเสีย”
(กิจการ 18:9)



ชาวยิวในเมืองโครินธ์ปฏิเสธข่าวสารนั้น ทำให้เปาโลต้องออกจากธรรมศาลา และเริ่มประชุมกับคนต่างชาติในบ้านหลังหนึ่งที่อยู่ติดกับธรรมศาลา (กิจการ 18:4-7)

“ความเสื่อมทรามที่เขาได้เห็นในหมู่คนต่างชาติ และการดูหมิ่นเหยียดหยามที่เขาได้รับจากพวกยิว ทำให้เขาทุกข์ใจอย่างมาก เขาเริ่มสงสัยในความตั้งใจพยายามสร้างคริสตจักรจากสิ่งที่เขาพบที่นั่น”
(EGW The Acts of the Apostle p. 250).

ในขณะนั้น พระเยซูทรงปรากฏในนิมิตกลางคืนเพื่อให้กำลังใจเปาโลให้ทำงานต่อไปในหมู่ชาวโครินธ์ โดยทรงรับรองกับเขาว่าจะมีคนจำนวนมากที่รับฟังข่าวสารนั้น (กิจการ 18:9-10)



ด้วยกำลังใจจากนิมิตนี้ เปาโลจึงอยู่ในเมืองโครินธ์เป็นเวลาหนึ่งปีครึ่ง (กิจการ 18:11) ในที่สุด พวกยิวก็จับและพาเปาโลไปขึ้นศาล (กิจการ 18:12-13) เมื่อเขาออกจากเมืองโครินธ์ คริสตจักรขนาดใหญ่ก็ได้ก่อตั้งขึ้นแล้ว (กิจการ 18:18)

จดหมายถึงชาวโครินธ์

“พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า คนของนางคะโลเอได้เล่าเรื่องของท่านให้ข้าพเจ้าฟังว่า มีการทะเลาะวิวาทกันในระหว่างพวกท่าน” (1 โครินธ์ 1:11)

1 โครินธ์ 1-6

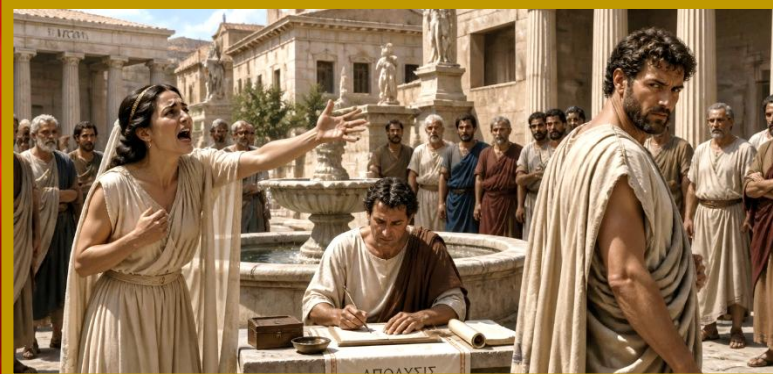
เมื่อคะโลเอแจ้งให้เปาโลทราบถึงปัญหาหลายประการที่เกิดขึ้นในคริสตจักร เปาโลจึงตักเตือนพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น การแตกแยก การผิดศีลธรรมทางเพศ การทะเลาะวิวาท และการค้าประเวณี

1 โครินธ์ 7-16

ครอบครัวของคะโลเอยังได้นำจดหมายฉบับหนึ่งมาให้เปาโล ซึ่งมีคำถามหลายข้อจากคริสตจักรเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ ที่เปาโลได้ตอบไป ได้แก่ การแต่งงาน การหย่าร้าง การถือพรหมจรรย์ การถวายอาหารแก่รูปเคารพ การประพฤตินในการนมัสการ การใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณ และการฟื้นคืนชีพ

2 โครินธ์

นี่คือจดหมายฉบับที่สองที่ได้รับการเก็บรักษาไว้ แม้ว่าเปาโลจะเขียนจดหมายอีกหลายฉบับ (อาจจะก่อนสองฉบับที่เหลืออยู่และ/หรือในช่วงเวลาระหว่างนั้น) เขาชื่นชมชาวโครินธ์ที่แก้ไขปัญหาบางอย่างได้ แต่กระตุ้นให้พวกเขาพิจารณาโลกผ่านมุมมองของพระกิตติคุณ หลีกเลียงอิทธิพลของวัฒนธรรมรอบข้าง



“ผู้ส่งสารของพระเจ้าในเมืองใหญ่ไม่ควรต่อสู้กับความชั่วร้าย ความอยุติธรรม ความเสื่อมทราม ที่พวกเขาต้องเผชิญขณะพยายามประกาศข่าวดีแห่งความรอด พระเจ้าทรงให้กำลังใจผู้ทำงานทุกคนด้วยความเดียวกันกับที่พระองค์ทรงให้แก่อัครทูตเปาโลในเมืองโครินธ์ที่ชั่วร้ายว่า “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างหนึ่งเสีย เพราะว่าเราอยู่กับเจ้าและจะไม่มีใครต่อสู้ทำร้ายเจ้า เพราะว่ามีคนจำนวนมากในนครนี้ที่เป็นประชากรของเรา” กิจการ 18:9,10... [...] ในทุกเมือง แม้ว่าจะเต็มไปด้วยความรุนแรงและอาชญากรรม ก็ยังมีหลายคนที่ยากได้รับการสอนที่ถูกต้องก็จะสามารถเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ติดตามพระเยซูได้ หลายคนอาจได้รับรู้ความจริงแห่งความรอดและได้รับการชี้นำให้รับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว”